

מסורת הש"ס

(א) ולעיל ב. סוכה כד.
(ב) מפרה פייב מייב ע"ש
ברא"ש, (ג) נדה ט.
(ד) וזכחסי פ. לג. נדה ט.
(ה) מפרה פייב מ"ה, (ו) ולקמן
מג.:

יורה אור השלם

1. והוא הוטר על הטמא
 ביום השלישי וביום
 השביעי והטאו ביום
 השביעי וכבס בגדיו ורחץ
 במים וטהר כעברו:
 כמברר יט
 2. כל זה נסיתי בחכמה
 אמרתי אחכמה והיא
 החזיקה ממני: קהלת 1: 30
 3. והייתה להם לחקת
 שלם ומזה מי הגדה יכבס
 בגדיו והוצע במי הגדה
 טמא עד הערב:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסר רש"י

מתקיימין לו. תזמנין לכהן
גדול לערב יוה"כ (סוכה כד. א.)

תום' ימים

[illegible][illegible]

שבעת ימים פרק ראשון יומא

אכל בלילה אם בא להקטיר
ל. כל היום אסור באכילת
משנקבר המת ביום אינה
שמעינן ליה לר' יהודה

לומר שאינו עובד כל היום גזירה שמה יאכל
א"ל רב אדא בר אבהו לרבא ומי גזר רבי
יהודה שמה יאכל והתנן ^בר' יהודה אומר
אף אשה אחרת מתקנין לו שמה תמות
אשתו ואי מיתא אשתו עבד עבודה ולא
גזר רבי יהודה שמה יאכל אמר ליה הכי
השתא התם כיון דיום הכפורים הוא דכולי
גלמא לא קא אכלי הוא נמי לא אתי
למיכל הכא דכולי אכלא אכלי הוא נמי
אתי למיכל וכי האי גונא מי חיילא עליה
אנינות והא מיגרשא נהי דאנינות לא חייל
עליה אמרודי מי לא מיטריד: **מתני'** ^אכל
שבעת הימים הוא זורק את הדם ומקטיר
את הקטורת ומישיב את הנרות ומקריב את
הראש ואת ההרגל ^בושאר כל הימים אם
רצה להקריב מקריב ^גשכהן גדול מקריב
חלק בראש ונוטל חלק בראש: **גמ'** מאן
תנא אמר רב חסדא דלא כרבי עקיבא
ר"ע ^אהא אמר טהור שנפלה עליו
הזאה טמאון היכי עבד עבודה דתניא
יהוה הטהור על הטמא על הטמא טהור
ועל הטהור טמא דברי ר' עקיבא וחכמים
אומרים אין הדברים הללו אמורין אלא
בדברים המקבליں טומאה מאי היא דרתנן
^בנתכוון להזות על הבהמה והזוה על האדם
אם יש באזוב ישנה נתכוון להזות על האדם
והזוה על הבהמה אם יש באזוב לא ישנה
מ"ט דר' עקיבא נכתוב רחמנא והזוה הטהור
עליו מאי על הטמא שמע מינה על הטמא
טהור על הטהור טמא ורבנן האי לדברים
המקבלין טומאה הוא דאתא אבל הכא
קל וחומר הוא אם על הטמא טהור על
הטהור לא כל שכן ור' עקיבא היינו דקאמר
שלמה ^אאמרתיו אהכמה והיא רחוקה ממני
ורבנן ההוא ^בלמזה ולמזין עליו טהור ^גינוגע
בהן טמא ומה טהור והכתיב ^דימזה מי
הזה יכבס בגדיו מאי מזה נוגע והכתיב
מזה אה כתיב נגע ועוד מזה בעי כיבוס
בגדים נוגע לא בעי כבוס בגדים אלא מאי
מזה נוגש ונכתוב רחמנא נושא מ"ט כתיב
מזה הא קמ"ל ^אדבעינן שיעור הזאה הניחא
למ"ד ^בהזאה צריכה שיעור אלא למ"ד הזאה
אין צריכה שיעור מאי איכא למימר אפילו למ"ד
הזאה אין צריכה שיעור הני מילי ^אהגבא
דגברא אבל במנא צריכה שיעור דתנן ^בכמה
יאה בהן ויהא כדי הזאה ^גכדי שיטבול
ראשי

ואל אלא במגע לענין כיבוס ובמשה טהורה אע"ג דשרץ
כיבוס ובמגע לא בני כיבוס דלשכתן טומאה כיוצא בה
מה משמע הכי בנין יושב כשעור בין אדם
אלוה ומשמע אפילו כשעור יעמא גרידא טומאה קלה
אלוה כחב והטשא מי הנדה יכנס בגדיו הוה אמי

הטמא בכשיה עליו טהור, על הטהור ממנו לטהר ומזון עליו נטוהו טהורין כלומר מפני מה הטהר טהור והנעוהו לאשמועינן דאנו טהור טהא

ל' ונכחית.

יד.

נוגע בפסא. תימה מין עליו אינו
יערב שמשו יטור וא"כ למאי הוה
י"ל דה"ק מין עליו הוהא גורמת
מין לו טומאה אי נמי י"ל מין עליו
טור היינו טעור שגפלו עליו הוה
דכו טעור לגמרי:

מא' מזה נושא. וא"ת ומנא ליה
לגמרא למעקד קרא
ממשמעויה לומר דמזה טהור ומה
דקרא היינו נושא אימר מזה ממש
י"ל מדכתיב וזהו הטהור אלמא
דהמזה טהור ואף על גב דדרשינן
מיניה טהור מכלל שהוא טמא לימד
על טבול יום שהוא כשר כדפרס
י"ל מתיב שמוע ניה:

אֵלֶּה בַּיּוֹם הַזֶּה נוֹשָׂא. וְהָא קָמְלִי
עַדְנָה דְּדִרְי כְּשִׁיעוֹר הֶאֱחָה
חִימָה לִי אִ"כ מֵאִי טַעמָא הֶדֶר בִּיה
מִמֵּאִי דְלֹאֲמֵר מֵאִי מוֹזֵה נֹגַע אֵי מִשּׁוֹם
דְּקִשְׁיָא וְלֹא וְהִכְחִיב נֹגַע וְהִכְחִיב
מוֹזֵה וְעוֹד מוֹזֵה צִי כִּיבּוֹם נֹגַע לֹא
וְצִי כִּיבּוֹם לִימָא הָא דְכַתְּבָה נֹגַע
נֹגַע כְּשִׁיעוֹר הֶאֱחָה וְמוֹזֵה דְּלִבִּי
כִּיבּוֹם הִיטִי כִי נֹגַע כְּשִׁיעוֹר הֶאֱחָה
וְאִין לִתְרָן דְּמַשְׁיָה לֹא מוֹקִימִין לִיה
צִינֹגַע וְדִפְרִישׁ מִשּׁוֹם דְּנוֹגַע לֹא
כִּי כִּיבּוֹם אִפְּלוּ כִי נֹגַע צִכְשִׁיעוֹר
מִדְּכַחֲבִי וְהִטְנֹעַ צִמִּי הִנְדָּה יִטְמָא
וְלֹא כַתְּבָה צִיבִי כִּיבּוֹם וְמִי הִנְדָּה
מִשְׁמַע מִיִּם הֶרְאִין לֵהוֹת שִׁישׁ בֶּן
כְּשִׁיעוֹר דֶּהָא וְדָלִי לִימָא דְּמִי הִנְדָּה
לֹא מִשְׁמַע הִבִּי וְלֹא חִימָה הִבִּי
אִ"כ כִּי פִּרְךְ וְנִכְחֹז טֹשָׁא מֵאִי קָא
מִשְׁנִי הָא קִמְשַׁמַּע לָן עַד דְּדִרְי
כְּשִׁיעוֹר הֶאֱחָה אֲחֵתִי מִקְשָׁן לָן
לִיכְחוֹז וְהִטְנֹעַ מִי נִדֵּה יִכְבֵּם בְּנָדִין
דְּמִי הִנְדָּה מִשְׁמַע שִׁישׁ בֶּן כְּדִי
הִיטֵה וְעוֹד אִי מִי הִנְדָּה מִשְׁמַע
דּוֹקָא שִׁישׁ בֶּן כְּדִי הִיטֵה אִם כִּי
אִין בֶּן כְּדִי הִיטֵה צִינֹגַע בְּמַנְעַ
כָּלָּא וְלֹא לִימָא דְּלִבִּי מִסְכָּת
כָּלִים מִשְׁמַע דְּמִטְמוּן בְּמַנְעַ דְּחָק
הֵם אֲנוֹת הַטְּמוּנוֹת הַשְׁרָן וְכִי
עַד וְמִי חֲטָאֵת שְׁאִין כְּדִי הִיטֵה
הִבִּי מִשְׁמַע אִם אֲנוֹת וְכָלִים בְּמַנְעַ
וְאִין מִשְׁמַע אִין בְּמַנְעַ וְאִין לִתְרָן דְּהִ"ק
מֵאִי מוֹזֵה טֹשָׁא אִף טֹשָׁא וְהִיא דִּין
בְּמַנְעַ דְּשִׁקּוּלִין אִי וְהִי מִינִייהוּ מִסְכָּת
דְּאִם כִּי מֵאִי פִּרְךְ וְנִכְחֹז טֹשָׁא לִישִׁי
אִי הִיא כַתְּבָה טֹשָׁא אִף אֲחֵרִיתִי דּוֹקָא
בְּמַנְעַ וְלֹא בְּמַנְעַ לִבִּי כַתְּבָה מוֹזֵה
דְּנִיבִילָה אֲמִי מִרְיִיבוֹ וְעוֹד הַשְׁוֹן
אִיטִי מִשְׁמַע כִּי דִקְאֲמַר עַד דְּדִרְי
כְּשִׁיעוֹר הֶאֱחָה לֹא קִלְמַר עַד
דְּנֹגַע כְּשִׁיעוֹר הֶאֱחָה לְעִין כִּיבּוֹם
בְּנָדִים וְיִ"ל לְדִבִּי לֹא אִיקוּמָא בְּמַנְעַ
לְעִין כִּיבּוֹם דְּאִ"כ מִשְׁמַע
בְּמַנְעַ לְעִין כִּיבּוֹם וְהִטְנֹעַ טַעוֹר
וְיִמָּא בְּמַנְעַ וְלֹא בְּמַנְעַ מ"מ לֹא צִי
דְּנִיבִילָה מִטְמָא אֲדָם וְלֹא צִי כִּיבּוֹם
בֶּן כְּשִׁיעוֹר וְהִבִּי לֹא מֵאִי לֹאֲקוּמָא
כָּל כִּיבּוֹם בְּנָדִים וְהִטְנֹעַ מִי יִחָא
יִין יֵשׁ בֶּן כְּשִׁיעוֹר צִי אִין בֶּן כֶּהֱ:

ורמינהו

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א מיי פיל מאלטע
ענדע יודיש היל ה:
ב ג מיי פיה מהל' בלי
המקדש היל יב ופיי
ל' מעשה הקדושה היל
יח:
ד מיי פיי מאלטע פרה
אדומה היל ח:
ה ו ז מיי שס פטיו הלכה
א:
ז ח מיי פיי מאלטע פרה
הלכה ח:
ט מיי שס פטיו הלכה
א:
א:

רבינו חננאל

[illegible]

ל הכא קל וחומר על

ח מרה (פ"ד ת"ד) מרה
כשהיה על הנהמה דכין
ס נושא מנא ליה שהמים
ד בוונת ולא נפסלו בקי:
דמוע בני חטאל לא גני
לליה ליה יתון שיעור לגוע
אלא ה"ס מזה בני כרסם